

Beck Tamás

SZÁGULDÁS

Dr. Kancsal Ferenc egyetemi professzor annyiféle definícióját hallotta már a világnak, hogy azt hitte, ezen a téren senki nem tud számára újat mondani. Meglepődött hát, amikor öccse egy vita hevében váratlanul arcába vágta: a világ mindazon dolgok halmaza, melyek számunkra Istent helyettesíthetik. Pál köztudottan imádta a sebességet. Ez idő tájt már vagy hét sportautója pihent őrzött parkolóházakban, Ferenc mindazonáltal túlzottan költségesnek tartotta öccsének gyűjtőszenvedélyét. Egy újonnan vásárolt Ferrarin kaptak most is össze.

Ám ők ketten nem csupán örökségükkel gazdálkodtak másként-másként. Ferenc korán megállapodott, egy jogász házaspár egy szem lányára vetett szemet annak idején. Egy esős vasárnap reggel a gőzölgő kávéscsésze fölött ülve fejtette ki feleségének a maga legújabb teóriáját. Ferenc összefüggést vélt felfedezni öccse sebességimádata és a relativitáselmélet azon következménye között, mely szerint a nagy sebességgel haladó járművek utasai számára lelassul az idő. Pál tudat alatt talán mindössze önnön életét akarja meghosszabbítani, amikor kétszázalal repeszt az autópályán, vontá le a kézenfekvő konklúziót hálás hallgatósága előtt a filozófiatudományok doktora, mielőtt lehajtotta a maradék feketét.

Öccsének ellenben számtalan szeretője volt, s úgy vándorolt egyik franciaágytól a másikig, úgy ígéretett házasságot, közös otthont mindegyik kitarottjának párhuzamosan, mintha szimultán sakkjátszmában venne részt. Ferenc megpróbálta ugyan Pált eltántorítani ettől a felelőtlen magatartástól, utóbbi azonban a metafizika nyelvén cáfolta bátyjának a monogám élet melletti argumentumait. Számtalan lehetséges világ létezik, nevetett Pál, Ferenc szemébe fúrva önnön tekintetét. De csupán egyetlen valóság, bökte meg mutatójával könnyedén öccse mellkasát a professzor úr.

Egy verőfényes vasárnapon Pál és Ferenc együtt ebédeltek szüleik vidéki házában. Az eltérő életvitelű fiúk között addigra oly mértékben elmérgesedett a viszony, hogy az elkeseredett szülők ezt a közös családi

ebédet mintegy békekonferenciának szánták. Egészen a desszertig a testvérek között teljes volt a harmónia. Étkezés után azonban édesanyjuk előhozta a nappaliból a fényképalbumot, remélve, hogy a régi fotók nézegetése közben gyermekei egészen megenyhülnek majd egymás iránt. Jé, már akkor is tokád volt, csúszott ki egyszer csak Ferenc száján a sértés egy megsárgult kép láttán. Mumpszos voltam akkor, lökte vissza a szót Pál kivörösödve. Meg sem várva bátyja elkésett meakulpázását felugrott az asztaltól, kiviharzott a házból. Odakint bevágta magát a Ferrari sofőrülésére, s gázt adott.

Svédasztalos halotti torra nemigen emlékeztek a faluban, de Pál szülei néhány héttel később meg akarták adni a módját a búcsúztatásnak. Ferenc nem nyúlt az ételhez. Kasmíröltönyben feszengett a zabáló rokonok között, s egyik felest öntötte magába a másik után. Lassacskán lúgozta ki lelkéből az alkohol az önvádat, amiért öccse őmiatta tekeredett föl a fára az ominózus ebédet követően. Ha szóltak hozzá, értetlenül pislogott a kérdezőre. Ki kellett botorkálnia a toalettre. A végécsésze fölé hajolt, ordítva hányt, s amint megkönnyebbült, zsibbadt agyába egyszeriben belevillant annak felismerése, hogy a száguldás mégsem hosszabbítja meg az emberi életet.

